soe omast käest, et soojendate endid oma tiibadega!“ Kukk ja kana ei leppinud selle vastusega, ähvardasid kurjalt: „Kui sa, härg, meid sisse ei lase, siis läheme majalaele, siblime säält kõik liiva minema. Küll sa siis isegi ära külmad.“ Härg pidi hirmuga kuke ja kana ka enda varju alla võtma.

Härg, oinas, siga, kukk ja kana elasid tüki aega üheskoos ilma suurema pahanduseta. Kuid siis ühel hääl päeval tormas nende majja ilma palumata hunt, tahtis ka sooja saada. See oli juba liig mis liig. Majaelanikud kargasid kõik ühel nõul hoolimatu sissetikkuja kallale. Härg ja oinas kaevasid hunti sarvedega, siga kiskus teda kihvadega, kana lendas hundile selga ja hakkas teda varvaste ja nokaga katkuma. Kukk ahju pääl laulis kõigest jõust: „Ku-ku-kui ma

HÃƒÂ¤rja maja, lk. 12